

סונטת גשם מטורפת

סונטת גשם מטורפת מס' 2

תמונה ראשונה:

"צריחת זרזירים קוטעת את שנתי ההזויה": כך, בוקר-בוקר, מתחיל את הסיינספיקשן שלי. אבל מאומה לא נכתב - אולי איש מפלנטה אחרת אולי מזמן אחר אולי אשה דווקא באה אלי אומרת ש- ייאם ש- ייאם המאנטרה שלך אסטרואיד ענק מסתובב חפשי בגלקסיות השיכחה המוזהבת - אין דבר אני אומר ומהדק את חגורת וךאלן לקראת נחיתה אפשרית אין דבר מתנתק מן המדיטציה הקוסמית שלי אין דבר עכשיו נוחות הרחיפה במצנח של דבש - ישיבה על כיסא של באר בקומה ה17 (חוטם דבוק לזוגית שפתים נלחצות נושפות אדים על זוגית נשקפת/ניבטת אל מפרץ סגרירי ככתם אפור מוטשטשצורה) - אין דבר עכשיו וודאות התסריט הנכתב בדם נרתם לדופק נלחץ במיקלעת-השמש מטפס דרך קנה-הנשימה נעצר בבית-הבליעה היכן שהברות-יכנפים יורדות מן המוח להתחבר אל הביטביטיביט נפלטות החוצה אל היד הרושמת קצות האצבעות העט הנייר -

תמונה שניה:

בשיר הזה אין גשם לא פתות-עננים גם לא שדות רטובים ממתנינים לזריחה - הולכות הרגלים בתלם תחוח/בתלם פתוח ידיים הולכות לטמון זרעוני תקוה ואני שואל: היכן היא מכסחת-הדשא של המלאכים?

תמונה שלישית:

עולות ויורדות כנפי מלאכים נצבטות כמלקחי סרטנים ממשות גרגרים בחול החם - אני מתרומם מיצועי המכונף להבות בגשם-מלאכים יורד כשתי וערב שקוף על הזיותיות הרקומות תחרה דקה -

תמונה רביעית:

מבעד לוילון הפרוש מבעד לחריצי התריס אוויר אפרפר עומד באין גשם. שוב חצר המיסיון / אדמומית רעפים / עצי זית קפואים משורטטים בקווקוים אלכסוניים מצטלבים כווילון שני - אינסוף וילונות אינסוף - אני המתבונן אני הקשוב השקוע בצריחי השעה מיגדלי הרגע חומות אחר חומות אחר חומות מתנפצות -

תמונה חמישית:

אני חפשי, אמרתי ופסעתי מתוך הריסות גופי

אני חפשי, אמרתי והתנעתי את אופנועי הפסיכונאוטי, ממהר אל שיר אחר

תמונה שישית:

יושב לו אדם על כיסא של כאר הרהוריו חלליות זהובות

סונטת גשם מטורפת מס' 6

1
או: הומאז' לגיום אפולינר דה קוסטרוביצקי ובשום פנים ואופן לא לחתול השחור שתפסתי על חם מפהק על קברו, ברנש משופם וערמומי)

2
אז קודם-כל גירשתי משם את החתול השחור
(האם זה סימן רע? האם אני עתיד להצטרף למחתרת שלך, גיום, ואם כן - האם אוכל להבחין בין גן-עדן לגיהנום?)

3
10.10.81
:0946

עלי ארגמן נוחתים על מדרכת בולוואר ז'ול פרי - עלים כמושים צונחים באין גשם - יושב עכשיו באוברז' דה זונאס מאזין לכרב דילן מזמר את ה"נערה מערבות הצפון", בלוז מלנכולי ישן, לוגם קפה נואר וחושב עליך, גיום -

4
3
הלכתי אתמול לפר לשם - בית-קברות ענק - עצים עומדים בשלכת עצים מתפרקים מנשקם במצח לח - באתי לשם בחיפוש נואש אחר בדל הסיגריה האחרון שהותרת לנו - ז'ליוני מצבות מהודרות של שיש ממורט - אחוזות קבר של אצולה צרפתית שוקעת - לא יודע לאן לפנות והשוער בכניסה מעיין באריכות במפה ואומר: "גיום? ווי, מיסיה, דיביזיון נומרו קאטרההוקסיז" -
אה, גיום, גיום, לאתר מחצית השעה של טיפוס מייגע כשבילים עקלקלים מרופדי עלווה היגעתי אל חלקת הקבר שלך -
הגנן הזקן שאני פוגש שם מתרגש כל כך מן העובדה שמשורר עברי בא לחלוק לך כבוד, שהוא מתרצה מייד (תוך ציטוטי שירים מתוך מחזור ה"אלכוהול" שלך) ומפנה אותי אל קברך -
עצים רזים מסביב, שיפעת פרחים, מצבה בלויה של שיש שחור דהה ואובליסק אפור זעיר - זה הכול, בעצם, כמה פשוט, כה צנוע ובתך ז'קלין מתחת לאדמה, בסמוך -

4
תחילה הינחתי את ה"קדיש" שלי על קברך, אך לא לפני שרשמתי לך הקדשה בוו הלשון:

CHER APOLLINAIRE -
ACCEPTÉ CE PETIT HOMMAGE
ET LAISSE LES MOTS TOUCHER,

טונטות גשם מטורפות

אח"כ הינחתי צינצנת על הספר, השלכתי פנימה ערמון, מטבע של 10 סאנטים ומילאתי אותה בפרחים צהובים (דמויי החרצית העברית שלנו) שרציתי לסחוב בקברה של אדית פיאף

לאחר מכן - כן - אתה לבטח צוחק עכשיו, השתנתי על קברך ביראת כבוד עמוקה -
זה נה סה פה, גיום, אנחנו הרי בקושי מכירים, ובכל זאת, נשקתי בהתרגשות רבה לאובליסק הקטן שלמראשותיך, הצדעתי חגיגית והסתלקתי משם -
חבל מאוד, גיום - רציתי להנציח אירוע היסטורי צנוע זה, אך לא היה בסביבה שום תייר אמריקאי מטומטם לועס מסטיק חבוש כובע־טמבל ומצלם־מצלם־מצלם -

5

בדרכי החוצה נתקלתי בנער צרפתי צעיר (מברטאן), יפה כאפולו, ונזכרתי מייד בביקור שערך אלן גינסברג ידידנו בפר לשם, מהלך לצידו של חברו / חברתו פיטר אורלובסקי, מחזיקים ידיים זמניות מרחפים על פני ערפילי סתיו מיתמרים אל על כאדוות עשן קולומביאני (האם אני הולך בעיקבותיך, אלן? האם אחקה אותך לנצח? ככל אופן, דע לך, העץ הגדול ליד קברו של אפולינר תחתיו ישבת נגדע - האם זה מעציב אותך? אני תוהה) -

6

אפולו שואל היכן קברו של גים מוריסון - מסתבר שהוא רוקאנדרול־פריק ואני מחליט לגשת איתו אל מזרק ההרואין המתועב האחרון שנעץ בווידינו אליל להקת ה"דלתות" -
שוב חיפוש מייגע, אולם חיצים לבנים על גזעי העצים מכוונים אותנו (ליד כל אחד מהם רשום: JIM) ←
היגענו - קבר הרוס למחצה ופסל על המצבה: ראשו היפה של גים -
תחילה ענדתי מחרוזת טורקז לצווארו ואחר הינחתי "קדיש" נוסף על קברו ורשמתי בהקדשה:

DEAR JIM -

WHEREVER YOU ARE, I HOPE YOU CAN STILL TELL
BETWEEN HEAVEN AND HELL,

7

רציתי להשקות גם את קברך, גים, ואפילו פחית הכירה שלגמתי לכבודך לא עזרה, אבל -
מה פירשו של כל זה?
האם אני באגרטיף?
אינני יודע, גיום, יושב עכשיו על מדרגות המטרו לא הרחק ממרכז פומפידו בלב חבורת ענק אינטרנציונלית של פריקים־ביטניקים־היפים־פאנקים־גבונדים־קלושאים־צוענים ומרגיש בבית -
בבית־כבית -
גשם שוטף בחוץ ו
אינני מבין, גיום, באמת שלא, חשבתי שאתיפח על קברך כפי שלא עשיתי שנים רבות, אבל -
לפחות נותרה לי תקווה אחת, שאיזה בקוניסט צעיר יניח על קברי שלי פמפלט אנרכיסטי שחור -

גשם עכשיו,

גשם,

ואין אלה הדברים באמת

ואין אלה הדברים באמת

פאריז, 10.10.81